

КИЇВЩИНА У СПОРТІ

Газета про фізкультурне життя Київської області №23 19 червня 1992 року

УКРАЇНА «ТАНЦЮЄ» САМБО

Протягом кількох днів на трьох килимах Палацу спорту столиці України тривав чемпіонат Європи з боротьби самбо. Напередодні у Києві відбувся установчий Конгрес Спільноти цього виду двоборства. Президентом обрано В. Іванюка з Білорусі, генеральним секретарем — француза Ж.-П. Еснелі. Крім того членами Європейської Спільноти самбо стали 14 національних федерацій.

Надзвичайно адало виступили на нинішньому турнірі господарі змагань, які завоювали понад третину найвищих нагород. Українські юнаки і дівчата, юніори та юніорки, чоловіки і жінки загалом стали во-

додарями 22-х (!) золотих медалей. Наші земляки посіли також чимало призових місць.

Такий успіх, власно кажучи, очікувався. Адже самбо культивується на Україні з початку тридцятих років. Чимало спортсменів республіки з честю виступали на офіційних міжнародних турнірах найвищих рангів. Першим чемпіоном світу серед них був львів'янин Михайло Юнак. А коли самбо захопились і жінки, то й тут українські дівчата сміливо заявили про себе. Вікторія Кобзаренко і Ольга Черногуз стали золотими лауреатами світової першості.

Отож і не дивно, що київський турнір пройшов на високому професійному рівні і одержав найвищу оцінку президента Всесвітньої федерації самбо (ФМС) француза Етьєна Лябрусса.

На знімку: одна із сутичок чемпіонату Європи-92.

Фото М. БІЛОКОПИТОВА.

ІНТЕРВ'Ю

Ми з колегою зателефонували до Афін одразу після того, як надійшла звістка про перший великий успіх грецького «Олімпіакоса» — перемогу в розигранні національного кубка. Наш співбесідник — Геннадій Литовченко, гравець цього клубу.

Народився Геннадій в 1963 році. Вихованець дніпропетровського футболу. Вперше чемпіоном СРСР став у складі «Дніпра», вдруге — виступаючи за київське «Динамо». Найкращий футболіст сезону 1984 року. Віце-чемпіон Європи, учасник світових першостей.

— Отже, кубковий триумф у далекій Греції. Як це було?

— До фіналу ми потрапили без особливих ускладнень. А там очікував нас один із основних конкурентів — клуб ПАОК. У Салоніках зіграли нічию — 1:1, а в повторній зустрічі виграли 2:0. Мені пощастило відкрити рахунок.

— Але у чемпіонаті, наскільки відомо, перемога дісталася не «Олімпіакосу».

— Чемпіоном став відомий

столичний клуб АЕК. У другому колі він майже постійно випереджав нас на кілька очок, з остаточно все вирішилося в передостанньому турі. Ми не зміogli виграти у посереднього «Коринтоса», на його полі, і афінські футболісти скористалися цим, збільшивши відрив до трьох очок.

— АЕК був дійсно сильнішим?

— Виграв, значить так і було. Хоча ізм незблизь зійшлося нездорова ситуація, що склалася доколя і з вини колишнього президента клубу.

— До речі, чи повернули вам борги нові господарі «Олімпіакоса»?

— Не зовсім, хоча зрушення в тій доволі запутаній історії з нашими контрактами очевидні.

ГЕННАДІЙ ЛИТОВЧЕНКО— ФУТБОЛЬНИЙ ПОВПРЕД УКРАЇНИ

— Як ви зіграли у чемпіонаті?

— Ні до мене, ні до Протасова не було будь-яких претензій. Я забив сім м'ячів, що немало для гравця середньої ланки, зайнятого в основному, конструювання атакуючих дій. Олег записав до свого активу 13 голів. Ми чесно і добросовісно служили «Олімпіакосу».

— Здалося (чи, може, це так і є), що висловлюєтесь у минулому часі.

— Маємо цікаві пропозиції з відомих європейських клубів, і, скоріше всього, залишились Грецією. Не можу називати нових координатів, адже переговори ще ведуться, скажу лише, що, можливо, знову будемо разом із Протасовим.

— Чи не пов'язано це із фінансовими проблемами, що існували якийсь час тому?

— Певною мірою — так, але не тільки. Хочеться спробувати себе і в інших умовах.

Хтє не так просто, як видається здаляку. Це я щодо стереотипного «в Греції все є». Хоча порівнявати наші проблеми з їхніми узагалі несерйозно.

— Ви мали гарну пресу, проте до збірної СНД так і не потрапили. Чому?

— Тільки можна здогадуватися. Приїжджав Бишовець, ішла гра йому, здається, сподобалася. Вже прощаннясь, запевняв: очікуйте повідомлення. Не дочекались.

— Але не було вас і в Ужгороді, на прем'єрі національної команди України.

— Тут взагалі склався дивна ситуація. Знайомі розповіли, що в українських газетах було повідомлення про приїзд Федосіна; мовляв, забракло виліти на авіабілет для легіонерів. Але ж нас ніхто не запрошував! І я, і Протасов (а інших не казати) могли по-

рівняно легко вийти із ситуації, бо клуб оплачує п'ять поїздок на батьківщину впродовж одного року. Це обумовлено контрактом. До речі, і про наступну поїздку до Америки я вперше дізнався від київських журналістів — з федерації футболу України офіційного запрошення досі не надійшло.

— То ви хотіли б грати за національну команду?

— Дивне запитання! Звичайно, і з великим бажанням. Задосволений, що нарешті і наш футбол має самостійний вихід на міжнародну арену. Та чи хочуть бачити в команді нас, ветеранів — ось проблема...

— А кого б хотіли мати за партнерів, тренера?

— Зрозуміло, передусім тих, хто був поряд у найкращі наші сезони — Протасова, Михайличенка, Заварова, Яковенка, Лютого... Щодо тренера, то оригінальним теж не буду. Це — Лобановський. З ним пов'язані найкращі перемоги українського футболу.

Стартові матчі континентальної першості навряд чи задовольнили мільйони телеглядачів: учасники фінального турніру сповідають обережний футбол — надто високими є ставки, аби ризикувати ними.

У зарубіжній пресі з'явилися повідомлення, котрі, відверто кажучи, шокують. Причому: кожному гравцю національної команди Франції за чемпіонський титул обіцяно 118 тисяч доларів, а футболістам СНД — по 68 тисяч «денегеньки». Однак і це ще не все, бо існують додаткові й спеціальні джерела преміювання. Словом, зокрема, що російські бізнесмени збрали 11 мільйонів карбованців і в лаві збірної вручать

ЧЕМПІОНАТ ЄВРОПИ

МАЛО ГОЛІВ, МАЛО ВРАЖЕНЬ

іх Анатолію Бишовню та його підопічним.

Чесно кажучи, навколофутбольні враження поки що вочевидь яскравіші, ніж безпосереднє турнірне суперництво. Шість матчів — шість голів, чотирі нічиї. Чи не занадто сумніва стартує картина «Євро-92»?

Із поєдинків, які відбулися, найбільше враження справив «ніш» — за участю збірної

СНД. Лише за хвилину до фінального свистка чемпіоні світу — німецькі майстри врятували очко завдяки блискучому виконанню штрафного Хюсслером. Це, на мій погляд, узагалі поки що найяскравіший епізод у прісному футбольному андевиші. Відкрив же рахунок у цій зустрічі українець Ігор Добровольський, який бездоганно реалізував пенальті.

Уніцію закінчилися також матчі Швеція — Франція (1:1, м'ячі забивли Еріксон і Паллен), Англія — Данія (0:0) та Англія — Франція (0:0). Нідерландці (Бергкамп) забивали м'яч за 13 хвилини до закінчення поєдинку з командою Шотландії, незадовго до фінального свистка відзначився і швед Брулін у зустрічі з датчанами.

Учора відбулися дуже важливі для розподілу турнірних місць матчі в групі «Б»: Нідерланди — СНД і ФРН — Шотландія. Поєдинок за участю команди Бишовця обслуговувала португальська суддівська бригада на чолі з душ Сантушем.

ХОКЕЙ НА ТРАВІ

КУБОК ЗОСТАЄТЬСЯ

В БОРИСПОЛІ

Фінальний етап першого розіграшу Кубка суверенної України проводиться на Київщині. Схоже, почесному призру припала до смаку гостинність господарів, і він залишився в Борисполі, поповнивши і так багату колекцію спортивних нагород місцевої жіночої команди «Колос».

Це тільки на перший погляд може видатися, що перемога до нас прийшла легко. — стверджує незмінний президент клубу Віктор Григорович Щегель. — Насправді ж суперництво, надто сумчанки, вчинили серйозний опір.

Головною сенсацією фінального турніру став виступ молоді команди із Сум — «ОССА-Педінститут», яка вивела з подальшої боротьби за кубок своїх досвідчених землячок із відомого клубу «Вуревісник» — до речі, останніх чемпіонів УРСР. Але в суперфіналі бориспільчанки обіграли чемпіонів і завзятих дебютанток з рахунком 3:0.

НА ВСЕСВІТНІЙ ОЛІМПІАДІ

Лише в останні дні перед від'їздом на Філіппіни, де відбувається ювілейна, тридцята за ліком Всесвітня олімпіада, шахісти України віднайшли необхідну суму валюти. Одним із основних спонсорів національної команди виступив її лідер — міжнародний гросмейстер Василь Іванчук, частину коштів збрали самі спортсмени, допоміг і уряд. Як з'ясувалося, клопоти ті марними не були.

Особливо адало виступають шахістки. У восьми турах вони набрали 17 очок й посідають перше місце, маючи у запасі три відкладені партії. Команда впевнено переграла чехословацьких, швейцарських, американських і угорських спортсменок, а зустріч із головним фаворитом змагання — збіркою Грузії завершила внічию. Справжнім лідером колективу є лівів'янка Аліса Іванчук.

Не відстає від своєї дружини і Василь Іванчук, але в цілому справу у чоловіків де-що гірші. У четвертому турі вони пригальмували, поділивши очка з грузинами, а в шостому, за відсутності свого лідера, поступилися — 1,5:2,5 — нідерландцям. У цьому матчі поразок зазнали Білявський і Михальчинин. Успіх у поєдинку з болгарською командою — 3:1 дозволив українцям перебратися на чільні позиції. Проте в наступному турі вони знову програли — цього разу росіянам — з рахунком 1:3. Тепер національна команда України посідає місце наприкінці першої десятки, маючи в своєму активі 19,5 очка. А лідирують росіяни — у них на шість очок більше.

В. ВЕРБИН

ФУТБОЛ

...І ТРИ ВІДВИТІ ПЕНАЛЬТІ НЕ ДОПОМОГЛИ ВИГРАТИ

Продовжується розіграш Кубка областей України — змагання, в якому виступають переможці регіональних кубкових турнірів. Його проводить і курирує національна Федерація футболу. На черговому етапі 14 червня київська команда «Динамо-3» програла вдома охтирському «Спартак» з рахунком 0:1. Господарям поля не допомогли навіть самовіддані дії 17-літнього воротаря Шовковського, котрий відбив три пенальті.